

DE HOOGE RAAD DER NEDERLANDEN,

Gezien bovenstaand verzoekschrift, het daartegen gerichte verweerschrift en de conclusie van den Procureur-Generaal, strekkende tot verwerping van het beroep;

Overwegende omtrent het eerste middel, dat dit, blijkens de toelichting berust op deze stelling dat het verbod van artikel 5 der Handelsnaamwet zich niet richt tegen hem die waar dan ook in Nederland een handelsnaam heeft gevoerd even lang of langer dan die naam, of een daarvan slechts in geringe mate afwijkende handelsnaam door een anderen koopman werd gevoerd, zoodat het aan eerstbedoelde zou vrijstaan zijn handelsnaam te gaan voeren ter plaatse waar de zaak van den anderen koopman reeds gevestigd was, ook al zou daarvan verwarring bij het publiek te duchten zijn;

dat evenwel deze stelling is onjuist en bij het middel tevergeefs tegen de beslissing der Rechtbank wordt opgekomen;

dat toch het voeren van een handelsnaam ergens in Nederland geenszins zonder meer het recht scheidt dien naam waar dan ook in Nederland te voeren, ook op zulk een plaats waar die naam of een daarmee in hoofdzaak overeenkomende alreeds door een anderen koopman gevoerd wordt;

dat, al worde toegegeven, dat er zaken kunnen zijn wier aard medebrenghet dat haar werkingssfeer zich over geheel Nederland uitstrekt, en hiermede bij de toepassing van artikel 5 zeer zeker is reke-

ning te houden, in het algemeen genomen een handelszaak slechts werkt binnen een beperkt gebied, de plaats waar zij gevestigd is, en, zoo zij haar terrein wil uitbreiden zij zich daartoe elders gaat vestigen;

dat, blijkens de geschiedenis van de totstandkoming der Handelsnaamwet, bij de vaststelling van artikel 5 van deze gedachte is uitgegaan;

dat nu vaststaat, dat verzoekster haar bedrijf tot nog toe uitoefende te Rotterdam, en zij sedert kort haar werkingssfeer heeft uitgebreid door zich ook te 's-Gravenhage te vestigen, alwaar de Naamlooze Vennootschap Dames- en Kinderconfectie voorheen Gebroeders Lampe onder een met verzoeksters handelsnaam in hoofdzaak overeenstemmenden naam alreeds gevestigd was;

dat dan echter verzoekster aan de omstandigheid, dat zij te Rotterdam evenlang haar handelsnaam gevoerd had als laatstgenoemde Naamlooze Vennootschap den haren te 's-Gravenhage, geen recht ontleende haar naam te 's-Gravenhage te gaan voeren, nu dientengevolge verwarring bij het publiek te duchten was;

dat dan ook de Rechtbank door in dezen geest te beslissen in strijd kwam noch met de Handelsnaamwet noch met de aangehaalde artikelen van het te Washington gesloten traktaat, van welke laatstbedoelde artikelen evenzeer de schending wordt beweerd, doch waarbij geenszins wordt bepaald, dat een elders gevoerde handelsnaam ook zou mogen worden gevoerd daar waar die, of een daarmee in hoofdzaak overeenstemmende, naam reeds door een anderen koop-

man rechtmatig gevoerd wordt;

Overwegende omtrent het tweede middel, dat dit evenzeer is ongegrond;

dat toch hierbij uit het oog wordt verloren, dat de strekking van artikel 5 der Handelsnaamwet mede is de belangen van het publiek te beschermen;

dat het dan ook onverschillig is, of verzoekster vóór de totstandkoming van genoemde wet aan een overeenkomst tusschen haar en voormelde Naamlooze Vennootschap tegenover deze het recht ontleende zich ook te 's-Gravenhage onder den ten processe bedoelden handelsnaam te vestigen niettegenstaande deze Naamlooze Vennootschap daar reeds vóór haar gevestigd was, omdat met de invoering der Handelsnaamwet door artikel 5 dat recht voor verzoekster te loor ging, doordien bij het publiek verwarring tusschen die handelszaken te duchten is;

Verwerpt het beroep.

Gedaan en gewezen den negentienden December 1900 Zeven en Twintig bij de Heeren Jhr. de Savornin Lohman, President, Savelberg, Jhr. Feith, Taverne en van Dijk, Raden, in tegenwoordigheid van den Griffie Kist.

